

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.794/2018/7. szám

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás előadó bíró,
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Erős Éva ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Vida Mária jogtanácsos

A per tárgya: hadigondozás alapján járadék megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.279/2018/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.279/2018/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000,- (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2018. január 15. napján a hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény (a továbbiakban: Hdt.) 15/A. § alapján - volt hadigyámoltként - rendszeres havi járadék megállapítása iránt terjesztette elő igényét a Bajai Járási Hivatalnál (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) az édesapja, F. F. I. hadirokkantságára tekintettel. A felperes a hadigondozásra való jogosultság igénylésekor nyilatkozott arról, hogy testvére, dr. F. I. a Miskolci Járási Hivatalnál, további testvérei, F. A. I., F. L. Gy., valamint F. F. I. a Bajai Járási Hivatalnál terjesztettek elő egyidejűleg hadigondozás megállapítása iránti kérelmet. A felperes kérelmében előadta, hogy az édesapja 1944. október 23. napjától 1945. január 15. napjáig hadifogságban volt a sz-i hadifogoly táborban, ahonnan mint beteget, leromlott állapotban engedték haza. Az édesapja fogai kihullottak és többszöri idegösszeroppanása miatt egész életében orvosi kezelés alatt állt, majd idegi alapú betegsége miatt 1975-ben rokkantnyugdíjazták. Kérelméhez csatolta az édesapja halotti anyakönyvi kivonatát, katonakönyvének másolatát, valamint az édesapja önéletrajzának másolatát.
- [2] Az elsőfokú hatóság a 2018. február 26. napján kelt BK-01/TH/00142-5/2018. számú határozatával a felperes hadigondozotti ellátás iránti kérelmét elutasította, mivel nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes édesapja hadirokkant volt, ezért a felperes a Hdt. 7/A. § (2) bekezdése szerint nem minősül volt hadigyámoltnak. Az elsőfokú hatóság döntését azzal indokolta, hogy megkeresésére a Magyar Államkincstár Nyugdíjfolyósító Igazgatósága arról tájékoztatta, hogy sem a felperesről, sem az édesapjáról hadigondozotti előzmény nem szerepel a nyilvántartásukban.
- [3] Az elsőfokú közigazgatási határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő, amelyben előadta, hogy édesapja a hadifogságból erősen megromlott egészségi állapotban, betegen került haza, illetve hadi eredetű idegrendszeri megbetegedése miatt 1975-ben rokkantnyugdíjazták. Az édesapja politika okból nem kérte a hadigondozotti nyilvántartásba vételét, ezért nem szerepel a nyugdíjfolyósító igazgatóság nyilvántartásában. Az édesapja rokkantságát megállapító határozat nem zárja ki azt, hogy rokkantságát a hadifogságban szerzett idegi eredetű károsodás okozta. A felperes hivatkozott továbbá arra, hogy a Miskolci Járási

Hivatal a 2018. március 5. napján kelt B008/H2/666-7/2018. számú határozatával a testvére, dr. F. I. részére volt hadigymoltként járadékot állapított meg az édesapjukra tekintettel ugyanazon tényállás, illetve ugyanazon csatolt okiratok mellett.

- [4] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2018. március 13. napján kelt BK/TH/2251-2/2018. számú határozatával az elsőfokú határozatot - annak helyes indokainál fogva - helybenhagyta. Határozatában kifejtette, hogy a Hdt. 7/A. § (2) bekezdése alapján a felperes akkor minősülne volt hadigymoltnak, illetve illetné meg a havi rendszeres járadék, amennyiben őt a szülője hadirokkantsága miatt gondozásba vették volna, vagy okirattal bizonyította volna, hogy a szülője hadirokkanttá vált. Álláspontja szerint a hadirokkantság megállapításához az elhunyt szülő orvosi vizsgálatára lett volna szükség, mivel az is relevanciával bír a hadirokkant vonatkozásában, hogy az egészségkárosodása milyen mértékű. Az elhunyt szülő egészségkárosodásának bizonyítására tanúk, illetve a felperes nyilatkozata nem fogadhatók el.

A felperes keresete és az alperes védekezése

- [5] A felperes a végleges közigazgatási határozattal szemben keresetet terjesztett elő, amelyben kérte annak megváltoztatását és járadék megállapítását, illetve a határozat megsemmisítését az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezése mellett.
- [6] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett. Az alperes jogi álláspontja ellentétes a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében elfogadott azon gyakorlattal, miszerint okirati bizonyíték hiányában - akár a kérelmező vagy tanúk nyilatkozata alapján - járadékot állapítanak meg a volt hadigymoltaknak. Az alperes álláspontja szerint a hadi eredetű fogyatkozást kizárólag az egészségkárosodás mértékét is meghatározó okirattal lehet bizonyítani, a tanúk, illetve a felperes nyilatkozata nem pótolják a szükséges orvosi dokumentációt.

Az elsőfokú ítélet

- [7] A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.279/2018/4. számú, 2018. május 28-án kelt ítélete szerint a kereset megalapozott.
- [8] A bíróság a rendelkezésre álló iratokból, köztük a felperes édesapjának katonakönyvéből, a felperes nyilatkozatából, dr. F. I. tanúvallomásából megállapította, hogy a felperes édesapja B. környékén hadifogságba esett, majd 1944. október 28. napjától 1945. január 15. napjáig a sz-i hadifogoly táborban volt, ahonnan

beteg, leromlott állapotban engedték haza, majd 1975. évben idegi alapon rokkantnyugdíjazták. A felperes édesapja életében a hadirokkanttá nyilvánítását politikai okból nem kérte. A bíróság megállapította azt is, hogy a felperes testvére, dr. F. I. hadigondozási igényjogosultságát a Miskolci Járási Hivatal határozatával megállapította, részére havi rendszeres járadék folyósítását rendelte el, figyelemmel arra, hogy dr. F. I. volt hadigyámoltnak minősül F. F. I. szülőjére tekintettel.

[9] A bíróság a közigazgatási perben lefolytatott bizonyítási eljárás során megállapította, hogy a felperes és testvérei édesapjuk hadirokkantságára hivatkozással azonos tartalommal terjesztettek elő volt hadigyámoltként havi rendszeres járadék megállapítása iránti kérelmet, erre a körülményre a kérelmük előterjesztésekor a megfelelő rovat kitöltésével hivatkoztak. A bíróság álláspontja szerint annak ellenére, hogy a közigazgatási bíróságot más hatóság döntése nem köti, a Kúria Kfv.III.37.029/2017/4. számú ítéletére figyelemmel bizonytalanságot eredményezne, amennyiben azonos okiratok alapján az egyik azonos hatáskörű, de máshol illetékes hatóság elfogadja, a másik pedig nem a testvérek hadigyámolti járadékra való jogosultságát.

[10] A Hdt. 7/A. § (2) bekezdésének b) pontja alapján a hadigondozásba vétel elmaradása esetén a felperesnek lehetősége volt okirattal bizonyítani, hogy szülője hadirokkanttá vált. A közigazgatási perben a felperes és testvére részletesen nyilatkoztak édesapjuk megbetegedésének körülményeiről, egészségi állapotáról, annak hadi eredetét a katonakönyvével alátámasztották, mely körülményeket az alperessel azonos hatáskörű szerv igazoltnak fogadott el. Az egyes törvények honvédelmi kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló 2016. évi CLXXXIV. törvény 6. §-ához fűzött indokolás szerint, mely a Hdt 7/A. §-át módosította, a gyakorlati jogalkalmazási tapasztalatok alapján számos esetben fordul elő, hogy a kérelmező csak azért nem részesülhet hadigondozásban, mert - bár szülője (vagy volt hadigondozott családtag esetén unokája, gyermeke, testvére vagy féltestvére) valóban a szolgálat következtében halt meg vagy vált hadirokkanttá - valamilyen (pl. politikai) oknál fogva elmaradt a hadigondozásba vétele, vagy nem tudja okirattal igazolni, hogy korábban fennállt a hadigondozási ellátás iránti igénye. A módosítás ezt a méltánytalan helyzetet kívánja orvosolni.

[11] Az édesapjuk elhalálózása miatt a hadirokkant járadék osztályba sorolására, illetve rehabilitációs szakértői szerv vizsgálatára nem volt lehetőség, így az egészségkárosodás mértéke valóban ismeretlen maradt, amely azonban a volt hadigyámolti járadék megállapításához nem szükséges.

[12] Fentiekre tekintettel a bíróság a felperes keresetének helyt

adott, és az alperes határozatát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján megsemmisítette a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja szerint a közigazgatási szerv új eljárásra kötelezése mellett. A bíróság megállapította, hogy a felperes volt hadigyámoltnak minősül, ezért jogosult a havi rendszeres járadékra. Az alperesnek a csatolt igazolást, illetve az előterjesztett nyilatkozatokat el kellett volna fogadnia, mert másik illetékes szerv azt mérlegelés lefolytatását követően már elfogadta. A megismételt eljárás során az elsőfokú hatóságnak a felperes volt hadigyámoltként havi rendszeres járadék megállapítása iránti kérelmének helyt kell adnia, és annak jogszabály szerinti összegét meg kell határoznia.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[13] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és a kereset elutasítása, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt.

[14] Érvelése szerint a felperes is elismerte, hogy édesapja nem kezdeményezte a hadirokkanttá minősítését, erre vonatkozó irattal nem rendelkezett. Az édesapa hadirokkanti minősége fennállását a felperes kizárólag a miskolci székhelyű elsőfokú hatóság Dr. F. I. ügyében hozott határozata alapján kívánta bizonyítani, amely azonban indokolást nem tartalmazott. A miskolci hatóság bizonyítási eljárás és mérlegelés nélkül, kizárólag a felperes testvére nyilatkozata alapján hozta meg döntését. Ezzel szemben a jelen ügyben eljáró elsőfokú hatóság bizonyítást folytatott le, határozatát szabályszerűen megindokolta. A felperes testvére ügyében hozott elsőfokú döntés jogi kötőerőt nem jelenthet, egyedi hatósági aktus a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem írhatja felül.

[15] Az ítélet eszerint a Hdt. volt hadigyámolt fogalmának bevezetése óta kialakult joggyakorlatot sérti. Ezt támasztja alá a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, az Egeri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság csatolt ítéletei, valamint Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.260/2018/3. számú ítélete is.

[16] Az egészségkárosodás mértéke egyebek között olyan bizonyítandó feltétele a hadirokkantságnak, ami kizárólag a rehabilitációs szakértői szerv véleményével igazolható. A felperes az édesapja hadirokkantságát nem bizonyította, mert a hadifogság és a betegség ténye közötti összefüggés nem igazolt. Az egészségkárosodás mértékének ismerete elengedhetetlen a járadék megállapításához,

mert 20%-os mértéket el nem érő egészségkárosodás nem minősül hadi eredetű fogyatkozásnak.

[17] Az alperes a bíróság által hivatkozott kúriai döntéshez kapcsolódóan rámutatott, hogy jelen esetben nem beszélhetünk azonos okirati bizonyítékokról, hiszen a miskolci székhelyű elsőfokú hatóság nem folytatott bizonyítási eljárást, így bizonyítékot sem szerezhette be, csupán a felperes testvére nyilatkozatára alapította döntését.

[18] Az alperes indokoltnak látta jogegységi eljárás kezdeményezését a Hdt. 7/A. § (2) bekezdésének értelmezése körében az ország területén jellemző eltérő gyakorlatra és jogértelmezésre tekintettel.

[19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta, mert az nem jogszabálysértő és megfelel az irányadó kúriai gyakorlatnak, valamint a Hdt. 7/A. §-át beiktató módosító jogszabály jogalkotói indokolásának is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.

[21] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjára alapítottnak a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében fogadta be. A Kúria jelen döntésével a lényegében azonos ügyben hozott Kfv.VI.37.788/2018/7. számú ítéletet követi, figyelemmel annak a jelen tárgyban a joggyakorlat egységesítésére vonatkozó indokolására.

[22] A Kp. 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozatkor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[23] A felülvizsgálati bíróságnak arról kellett döntenie, hogy egyrészt volt hadigyámoltként rendszeres havi járadék megállapítása iránti kérelem elbírálása során kötelező érvényű-e egy másik hatóság által a kérelmező testvére ügyében hozott határozat, amely ugyanazon szülőre alapítottnak a volt hadigyámolt hadigondozási igényjogosultságát és a részére volt hadigyámolti járadékot állapított meg. Másrészt mely feltételek együttes fennállása szükséges a volt hadigyámoltként havi rendszeres járadék megállapításához és ehhez kapcsolódóan a kérelmezőnek mekkora terjedelmű bizonyítási kötelezettsége áll fenn.

[24] A hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény végrehajtásáról szóló 113/1994. (VIII. 31.) Korm. rend. (a továbbiakban: Vhr.) 1. §

(1) bekezdése értelmében a hadigondozási igényjogosultság megállapítása iránti eljárás kérelemre indul. Ennek során a kérelmezőnek kell bizonyítani a fogyatkozás, illetve a halál hadi eredetét. A Hdt. 4. §-a határozza meg, hogy ki minősül hadigyámoltnak. A 7/A. § (2) bekezdése szerint volt hadigyámolt, a) akit szülője hadirokkantsága miatt hadigyámoltként hadigondozásba vettek, vagy b) aki a hadigondozásba vétel bármely okból történt elmaradása esetén okirattal bizonyítja, hogy valamelyik szülője a gyermek 4. § a) vagy b) pontjában meghatározott életkorának betöltése előtt hadirokkanttá vált, ha a 4. §-ban meghatározott feltételek már nem állnak fenn. A Hdt. 15/A. § d) pontja alapján azon volt hadigondozott családtag és volt hadigyámolt, akinek igénye 1949. január 1-je előtt bekövetkezett veszteségen alapul, de a pénzellátás iránti kérelmét politikai okból elő sem terjesztette, egyéb ellátásától függetlenül havi rendszeres járadékra jogosult, amelynek mértéke - figyelemmel a 26/A. §-ban foglaltakra - az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összege 30%-ának megfelelő összeg. A Hdt. 26. § (4) bekezdése kimondja, a jogosultság hadi eredetét egykorú szolgálati, katonai, kórházi iratokkal és hatósági igazolásokkal, ezek hiányában más érdemi módon kell igazolni. A 2. § g) pontja rögzíti, hadieredetű fogyatkozás (hadirokkantak esetében): a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló törvény szerinti egészségkárosodás (a továbbiakban: egészségkárosodás), valamint a szolgálattal össze nem függő egészségkárosodásnak a szolgálat folytán bekövetkező súlyosbodása.

[25] A közigazgatási és munkaügyi bíróság elsődlegesen arra alapította döntését, hogy a felperes és testvérei édesapjuk hadirokkantságára hivatkozással azonos tartalommal terjesztettek elő kérelmet ugyanazon okiratokra hivatkozással és a miskolci székhelyű elsőfokú hatóság a felperes egyik testvére, Dr. F. I. ügyében megállapította az igényjogosultságot és a volt hadigyámolt járadékot. A bíróság a Kúria Kfv.III.37.029/2017/4. számú ítéletére alapítottan kifejtette, hogy bizonytalanságot eredményezne, ha az egyik testvér vonatkozásában egy máshol illetékes hatóság elfogadja az igényjogosultságot, míg a többi testvér vonatkozásában elutasító döntések születnek ugyanebben a körben.

[26] A Kfv.VI.37.788/2018/7. számú ítélet alapján azonban megállapítható, hogy a Kfv.III.37.029/2017/4. számú kúriai ítélet elvi bírósági határozatként vagy elvi bírósági döntésként nem lett közzétéve, ezért attól a Kúria másik tanácsa a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel jogegységi eljárás indítványozása nélkül eltérhet. A Kúria eszerint újólag hangsúlyozza, az időközben egységesülő bírói gyakorlatra tekintettel a Kfv.III.37.029/2017/4. számú ítéletben foglalt jogi álláspont meghaladottá vált. A Kúria nem tartja fenn azt a jogi

okfejtést, hogy amennyiben a volt hadigyámolti igényjogosultság és járadék megállapítása iránti eljáráshoz kapcsolódóan az egyik ügyében egy másik hatóság a kérelemnek helyt adott, akkor ezen döntésre tekintettel a többi testvér igény- és járadékra jogosultságát is meg kell állapítani.

[27] Ezzel szemben a közigazgatási eljárások olyan egyedi eljárások, amelyekben a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóság jogosult és egyben köteles önálló, ténybelileg és jogilag megalapozott döntést hozni. A felülvizsgálati bíróság osztja az alperes azon érvelését, hogy más hatóság hasonló ügyben hozott egyedi döntése a tényállási elemek részét képezheti, azonban jogi kötőerőt az ügyben nem jelent. Önmagában tehát az a tény, hogy a miskolci székhelyű elsőfokú hatóság a felperes testvére kérelmének helyt adott, nem jelentheti azt, hogy a felperes kérelmét is pozitívan kell elbírálni.

[28] A fenti első kérdésre a Kúria azt a választ adja, hogy nem alapozza meg a felperesi kérelem teljesítését a testvér ügyében másik hatóság által hozott igény- és járadék jogosultságot megállapító határozat. A Hdt. idézett rendelkezései ugyanis egyértelmű és kógens szabályokat határoznak meg a volt hadigyámolti igény- és járadék jogosultság vonatkozásában. A felperes a Hdt. 15/A. § d) pontján keresztül a 7/A. § (2) bekezdés b) pontjára alapította kérelmét. A felperes által sem vitatottan édesapját hadirokkantként nem vették nyilvántartásba, ezért kérelmezőként az ő bizonyítási terhe a hadirokkantság tényleges fennállásának igazolása, vagyis az édesapja egészségromlása és annak hadi eredete bizonyítása.

[29] A hivatkozott Hdt. 26. § (4) bekezdése a jogosultság hadi eredetét elsődlegesen egykorú szolgálati, katonai, kórházi iratokhoz és hatósági igazolásokhoz köti, másodlagosan ezek hiányában azt más hitelt érdemlő módon kell igazolni. A felperes kérelméhez csatolt iratok - édesapja katonakönyvének másolata, az édesapától származó önéletrajz másolat és a halotti anyakönyvi kivonat - a Kúria megítélése szerint hitelt érdemlő módon nem igazolják az édesapa egészségkárosodását és annak hadi eredetét, vagyis azt, hogy a szülő hadirokkant volt. A felperes nyilatkozata és a perben tanúként meghallgatott Dr. F. I. vallomása szintén nem igazolják hitelt érdemlően az édesapa hadirokkanti minőségét.

[30] A Hdt. 3. § (1) bekezdése értelmében a hadirokkantat a hadieredetű fogvatkozás (2. § g) pont) által bekövetkezett egészségkárosodás mértéke szerint I., II., III., IV. és V. járadékosztályba kell sorolni. A 3. § (2) bekezdése határozza meg az egyes járadékosztályba tartozáshoz kapcsolódó egészségkárosodás mértékét. E szerint nem minősül hadirokkantnak, akinek az egészségkárosodása a 20%-os mértéket nem éri el. A 3. § (3)

bekezdése szerint az igényjogosultság alapjául szolgáló hadieredetű fogyatkozást és az általa okozott egészségkárosodás mértékének vizsgálatát és megállapítását a rehabilitációs szakértői szerv végzi.

[31] A Kúria nem ért egyet a jogerős ítélet azon okfejtésével, hogy az egészségkárosodás mértéke - az édesapa elhalálozása miatt - ismeretlen maradt, azonban ez nem volt szükséges a volt hadigymoltti járadék megállapításához. Ugyanis egyfelől a fogyatkozás és az általa okozott egészségkárosodás mértékének megállapítását a rehabilitációs szakértői szervnek kell végeznie, másfelől a 20%-os mérték alatt maradó egészségkárosodás esetén nincs lehetőség a hadirokkanti minőség megállapítására. Az édesapa vizsgálatának hiányában a hadirokkanti státusza alappal utólagosan nem állapítható meg, ebből következően a felperes sem lehetett volt hadigymolt. A politikai okból való kérelem-elmaradásnak pedig a Hdt. 7/A. § (2) bekezdésére hivatkozással azért nincs jelentősége, mert az a már megállapított hadirokkantság alapján a hadigondozásba vétel elmaradása szempontjából releváns - magának a hadirokkantság megállapításának elmaradása szempontjából (amire a gondozásba vétel alapul) viszont nem. Ilyenkor a Hdt. 7/A. § (2) bekezdése szerint a volt hadigymoltnak, akinek a hadigondozásba vétele bármely okból elmaradt, kell okirattal bizonyítania, hogy szülője az ő mint gyermek [Hdt. 4. § a) vagy b) pontjában] meghatározott életkorának betöltése előtt hadirokkanttá vált.

[32] A Kúria minderre tekintettel a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdését alkalmazva hatályon kívül helyezte és a keresetet elutasította.

A döntés elvi tartalma

[33] A volt hadigymoltti igény- és járadék jogosultság megállapítása iránti kérelem elbírálása során a hatóság nem alapíthatja döntését egy másik hatóságnak a kérelmező testvére ügyében hozott határozatára. Az eljárás során a kérelmezőnek a Hdt. vonatkozó rendelkezéseit betartva okirattal kell bizonyítania, hogy szülője hadirokkant volt.

Záró rész

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. (2) bekezdése alapján alkalmazandó 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[35] A pervesztes felperes köteles az alperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, amelynek összegét a

bíróság az alperes által kért költséghez képest - az ügy összes körülményeit figyelembe véve - kisebb összegben határozott meg.

[36] Az eljárás a Hdt. 27. § (2) bekezdése alapján tárgyi illetékmentes.

[37] Az ítélet ellen a Kp. 116. § d) pontjára figyelemmel nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2019. november 5.

**Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás s.k.
előadó bíró, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. bíró**